

MERYEM SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sad.
2. Habîbim! Sana okuyacağımız bu âyetler, Rabbinin, kulu Zekeriya'ya olan lütuf ve ihsanını anmadır.
3. Zekeriya, Rabbine gizlice seslenip:
4. "Ey Rabbim! İyice yaşlandım. Kemiklerim zayıfladı. Saçlarım ağardı. Rabbim! Sana yalvarmakla şimdiye kadar hiç mahrum kalmadım.
5. Doğrusu ben, arkamdan yerime geçecek akrabamdan ötürü endişeliyim. Eşim de kısır. Katından bana bir oğul bağışla.
6. Böylece o, bana ve Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim! Onu rızana lâayık eyle" diye yalvarmıştı.
7. Allah da: "Ey Zekeriya! Biz sana, bir erkek çocuk müjdeliyoruz. Adı Yahya'dır. Daha evvel hiç kimseye bu ismi vermedik" buyurdu.
8. Zekeriya: "Ey Rabbim! Benim nasıl çocuğum olabilir ki? Hanımım kısır, ben ise ihtiyarlığın son haddine vardım" dedi.
9. Cebrail: "Evet öyledir. Ama Rabbin: "O, Bana göre kolaydır. Nitekim daha önce, sen hiçbir şey değilkken, seni yoktan var eden Ben değil miyim?" buyurdu" dedi.
10. Zekeriya: "Ey Rabbim! Bana bir alâmet ver" dedi. Allah da: "Senin alâmetin, sağlığın yerinde olduğu halde üç gün insanlarla konuşmamandır" buyurdu.
11. Zekeriya, bunun üzerine, mabetten kavminin karşısına çıkarak, onlara: "Sabah-akşam Allah'ı tesbih edin" diye işarette bulundu.
12. Yahya, dünyaya geldiğinde: "Ey Yahya! Kitaba kuvvetle sarıl" dedik ve henüz çocukken ona, ilim ve hikmet verdik.
13. Ona, tarafımızdan bir şefkât ve günahlardan temizlik verdik. O da, takva sahibi bir kul oldu.
14. Ana ve babasına iyi davranırdı. Asla zorba ve isyankâr biri değildi.
15. Doğduğu, öldüğü ve diri olarak kabrinden çıkarılacağı gün, selâmet onun üzerinedir.
16. Kitapta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrı olarak, doğu yönünde bir yere çekilmişti.
17. Onlarla kendi arasına bir perde çekti. Biz de Cebrail'i ona gönderdik. Cebrail, kendisine tam bir insan şeklinde göründü.
18. Meryem: "Ben senden, çok esirgeyen Allah'a sığınırım. Eğer sen Allah'tan korkuyorsan, yanımdan git" dedi.
19. Cebrail: "Ben, Rabbinden sana gelen bir elçiyim. Sana, tertemiz bir erkek çocuk hediye etmek için geldim" dedi.

20. Meryem: “Bana hiçbir insan dokunmamışken, benim nasıl çocuğum olabilir? Ben, iffetsiz de değilim” dedi.
21. Cebrail: “Evet öyledir. Fakat Rabbin: “Bu, Benim için kolaydır. Çünkü Biz onu, insanlara kudretimizin bir alâmeti ve tarafımızdan bir rahmet kılacağız. Hem bu, önceden takdir edilmiş bir iştir” buyurdu” dedi.
22. Sonunda Meryem, İsâ’ya hamile kaldı ve bu haliyle uzakça bir yere çekildi.
23. Derken, doğum sancısı, onu bir hurma ağacına dayanmak mecburiyetinde bıraktı ve “Ne olurdu, daha önce ölüp de, unutulup gitseydim” dedi.
24. Cebrail, yüksek bir yerde bulunan Meryem’e, alt taraftan şöyle seslendi: “Sakın üzülme. Rabbin, alt tarafında bir su arkı meydana getirdi.
25. Haydi, hurma dalını kendine doğru silkele, üzerine taze hurmalar dökülsün.
26. Artık, ye iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen: ‘Ben, çok merhametli olan Allah’a oruç adadım. Onun için bugün, hiçbir insanla konuşmayacağım’ de.”
27. Meryem, İsâ’yı kucağına alıp, akrabalarına getirdi. “Ey Meryem! Doğrusu sen, tuhaf bir şey yapmışsın.
28. Ey Harun’un kız kardeşi! Baban kötü bir adam değildi. Annen de iffetsiz bir kadın değildi” dediler.
29. Bunun üzerine Meryem, çocuğu gösterdi. Onlar: “Biz beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?” dediler.
30. İsâ dile gelip: “Şüphesiz ben, Allah’ın kuluym. O, bana kitap verdi. Ve beni peygamber olarak görevlendirdi.
31. Nerede olursam olayım, O beni mübarek kıldı. Yaşadığım sürece bana namaz kılmayı ve zekât vermeyi emretti.
32. Beni, anneme saygılı kıldı. Beni, bahtsız bir zorba yapmadı.
33. Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün bana huzur ve esenlik verilmiştir” dedi.
34. İşte, hakkında şüphe ve tartışmalara girdikleri, Meryem oğlu İsâ hakkındaki gerçek olan Allah’ın sözü budur.
35. Çocuk edinmek, Allah’a yakışmaz. Onun şanı yücedir. O, bir işi dileyince, ona sadece “ol” der, o da oluverir.
36. İsâ: “İyi bilin ki, Allah, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz. Öyleyse, yalnız O’na ibadet edin. İşte, dosdoğru yol budur” dedi.
37. Sonra, İsâ hakkında birtakım gruplar, kendi aralarında ayrılığa düştüler. Artık, gerçeğin meydana çıkacağı o mühim günün duruşmasında, vay o kâfirlerin başına geleceklere!
38. Onlar huzurumuza geldikleri gün neler işitip neler görecekler. O gün, gerçeği pek güzel anlayacaklar. Ama o zalimler, bugün tam bir şaşkınlık içindedirler.
39. Habîbim! Kendileri aldırılmaz ve inanmaz durumdayken, onları emrin yerine getirileceği o pişmanlık günü ile uyar.

40. Şüphesiz Biz, yeryüzünün ve üzerinde bulunanların mirasçılarımızdır. Onlar, hesap için Bize döndürüleceklerdir.
41. Kitapta bildirdiğimiz gibi İbrahim'i de an. O, gerçekten özü-sözü doğru birisi idi. Yani, bir peygamberdi.
42. Babasına: "Babacığım! İştmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?"
43. Babacığım! Bana, sana gelmeyen bir bilgi geldi. Bana uy da, seni doğru yola iletirim.
44. Babacığım! Şeytana tapma. Çünkü şeytan, Rahman'a isyan etmiştir.
45. Babacığım! Ben sana, Rahman olan Allah tarafından bir azabın gelmesinden korkuyorum. Sonra cehennemde şeytanın arkadaşı olursun" dedi.
46. Babası: "Ey İbrahim! Sen, benim tanrılarımın yüzü mü çeviriyorsun? Eğer bundan vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım. Uzun süre benden uzaklaş" dedi.
47. İbrahim de: "Haydi, esenlik içinde kal. Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütfkârdır.
48. Sizi ve Allah'tan başka taptıklarınızı bırakıp, sadece Rabbime dua ediyorum. Umarım ki, Rabbime dua sayesinde bahtsız olmam" dedi.
49. Nihâyet İbrahim, onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekilince, ona İshak'ı ve torunu Yakub'u bağışladık. Her birini peygamber yaptık.
50. Onlara, rahmetimizden bağışta bulunduk. Onların, her dilde üstün olarak anılmalarını sağladık.
51. Kitapta bildirdiğimiz gibi Mûsa'yı da an. Şüphesiz O, ihlâslı bir kul, bir elçi ve bir peygamberdi.
52. Ona, dağın sağ yanından seslenmiş ve onu, başbaşa konuşacak kadar kendimize yaklaştırmıştık.
53. Ona acıdığımız için, kardeşi Harun'u da peygamber olarak armağan ettik.
54. Kitapta bildirdiğimiz gibi İsmail'i de an. Çünkü o, sözünde duran bir kul, bir elçi ve bir peygamberdi.
55. Halkına, namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi. O, Rabbinin katında, hoşnutluğa ermişti.
56. Kitapta bildirdiğimiz gibi İdris'i de an. Çünkü o, dürüst bir insan ve bir peygamberdi.
57. Biz onu, yüce bir makama yükselttik.
58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden, Adem soyundan, Nûh ile beraber gemide taşıdıklarımızdan, İbrahim ve Yakub'un soyundan, yol gösterdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlar, çok merhametli olan Allah'ın âyetleri okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.
59. Sonra, onların arkasından öyle bir nesil geldi ki, namazı terk ettiler ve nefislerinin isteğine uydular. İşte bunlar da, azgınlıklarının cezasını çekeceklerdir.

60. Ancak; tevbe eden, imân edip güzel işler yapanlar bunun dışındadır. Bunlar, hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın cennete girecekler,
61. Çok merhametli olan Allah'ın, kullarına, görmeden söz verdiği Adn cennetlerine gireceklerdir. Şüphesiz, O'nun verdiği söz, yerini bulacaktır.
62. Onlar orada, boş söz işitmezler. Ancak, işitecekleri "selâm" sözüdür. Orada, sabah-akşam rızıkları da hazırdır.
63. İşte, sakınan kullarımıza, vereceğimiz cennet budur.
64. Cebrail, vahiy getirmekte gecikince, endişelenen Resûlullah'a: "Biz, ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında bulunan herşey O'na aittir. Rabbin, seni asla unutmaz" der.
65. Allah; göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadette sabırlı ol. Sen, hiç O'nun gibi, O'nun adını taşıyan birini bilir misin? Hayır, yoktur.
66. Böyle iken, inanmayan insan: "Ben öldükten sonra mı kabrimden diri olarak kaldırılacağım?" der.
67. O insan, daha önce hiçbir şey değilken, kendisini yarattığımızı düşünmez mi?
68. Rabbine andolsun ki; onları ve şeytanları, elbette mahşerde toplayacağız. Sonra onları, cehennemin çevresinde, diz çökmüş olarak hazır bulunduracağız.
69. Sonra, her milletten, Rahmana en çok karşı geleni ayıracağız.
70. Elbette Biz, cehenneme atılmaya lâyık olanların kimler olduğunu da çok iyi biliriz.
71. İçinizden, cehenneme uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesinleşmiş bir hükmüdür.
72. Sonra, Allah'tan korkup sakınanları kurtarırız. Zalimleri de orada diz üstü çökmüş olarak bırakırız.
73. Kendilerine açık açık âyetlerimiz okunduğunda, inkâr edenler imân edenlere; "Bu iki topluluktan hangimizin makamı daha hayırlı ve mevkii daha üstündür" derler.
74. Halbuki Biz, daha önce, mal bakımından daha zengin ve gösterişçe daha güzel nice nesilleri helâk ettik.
75. Resûlüm! De ki. "Sapıklık içinde bulunanlara, çok merhametli olan Allah, biraz zaman tanıyıp mühlet verse ne çıkar? Sonunda söz verilen azabı veya kıyameti gördüklerinde, kimin kötü durumda ve kimin taraftarı daha az olduğunu bileceklerdir."
76. Allah, doğru yolu bulanların doğruluklarını artırır. Geride kalacak güzel işler, Rabbinin yanında, hem sevap olarak, hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.
77. Resûlüm! Ayetlerimizi inkâr eden ve "kıyamette bana, elbette mal ve evlat verilecektir" diyen adamı gördün mü?
78. O, gaybı mı biliyor, yoksa Rahman katından bir söz mü almıştır?
79. Hayır! Biz, onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.
80. Malı ve çocukları Bize kalacak. Kendisi de, Bize tek başına gelecektir.

- 81.** Onlar, kendilerine üstünlük sağlasın diye, Allah'tan başka ilâhlar edindiler.
- 82.** Hayır, bu ilâhlar, onların ibadetlerini tanımayacaklar ve kendilerine düşman olacaklardır.
- 83.** Sen, Bizim, inkâr edenlere, kendilerini kışkırttıkça kışkırtan şeytanlar gönderdiğimizi görmedin mi?
- 84.** Öyleyse, onlara karşı azap istemekte acele etme. Biz, onların ecel günlerini saymaktayız.
- 85.** Takva sahiplerini, heyetler halinde, çok merhametli olan Allah'ın huzurunda toplayacağımız,
- 86.** Ve günahkârları susuz olarak cehenneme süreceğimiz o günde,
- 87.** Çok merhametlinin katında, söz ve izin verilenden başkasının aracılık etmeye gücü yetmeyecektir.
- 88.** Yahudiler ve Hıristiyanlar: "Çok merhametli olan Allah, çocuk edindi" dediler.
- 89.** Andolsun ki siz, çok çirkin bir söz söylediniz.
- 90-91.** Çok merhametli olan Allah'a çocuk iddia ettiler diye, az kalsın, söyledikleri bu çirkin sözden dolayı; gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar parçalanıp dağılacaktı.
- 92.** Halbuki, çok merhametli olan Allah'ın şanına, çocuk edinmek yakışmaz.
- 93.** Göklerde ve yerde bulunan herkes, çok merhametli olan Allah'a sadece kul olarak gelecektir.
- 94.** O, bunların hepsini ilmi ile kuşatmış, tek tek tespit etmiştir.
- 95.** Onların her biri, kıyamet gününde, O'nun huzuruna, tek başına gelecektir.
- 96.** İmân edip, güzel işler yapanlara gelince, çok merhametli olan Allah, onlar için gönüllerde bir sevgi yaratacaktır.
- 97.** Habîbim! Biz, Kur'an'ı; Allah'tan korkanları müjdelemen, inatçı kimseleri uyarman için, senin dilinde indirerek kolaylaştırdık.
- 98.** Biz, onlardan önce de nice nesilleri helâk ettik. Şimdi sen, onlardan herhangi birini fark ediyor, ya da seslerini işitiyor musun?